

VD brev, kvartal 3 2019

I skrivande stund har vi just kommit överens om att jag går vidare som ordinarie för ExpanderaMera.

Roligt, härligt, lite nervöst men en bra utmaning i ett företag som jag nu lärt känna lite bättre och där det finns en del bitar vi tillsammans kan skruva på för att bli ett ännu bättre bemanningsföretag i byggbranschen. Att vi sedan har ett tufft läge i branschen, tänker då på våra bostadsbyggande kunder där man behövt minska den egna styrkan, gör det hela till en ännu större utmaning för oss som bemanningsföretag i branschen.

Hösten är en period för nystart, som jag alltid uppskattat, trots att vi går mot mörkare tider. Men fram med D-vitaminburken så vi orkar hålla ut en vinter till. Det finns dock en fräsch känsla med den luft som nu kommer in över landet och inom kort kommer alla de vackra färgerna fram. Vi får aldrig glömma att ta oss tiden att stanna upp och se vad som faktiskt finns i vår omgivning. Återhämtning är absolut det viktigaste och det innebär inte att man måste träna mer utan snarare lyssna på sin kropp. En klok person sa till mig en inte allt för längesedan: Lyssna på din kropp och inte på hjärnan. Den senare har en tendens att alltid säga TRÄNA. Rätt korkat att vi lätt ställer för höga krav på oss. Man måste, det ligger i tiden, grupstryck mm. Men numer händer det relativt frekvent att jag prioriterar bort träning och faktiskt lägger mig på soffan och tittar på Netflix istället. Och ja, jag reflekterar över mitt mående, tänker på hur jag mår och hur jag sover och försöker balansera så gott det går.

Vad här hänt då med min delvis metaforfyllda beskrivning, i mitt första brev, om hållbarhet som ett bidrag till bransch och internt i vår organisation? Där fiolsträngar och ljuv musik kan uppstå, välsmorda kuggar och IRL mer kreativitet och engagemang. Jo, vi kämpar med revideringar av processer, översyn av roller och framförallt mer synlighet av medarbetarna, både av dem inne på kontoret och av våra yrkesarbetare ute i produktion. Syns man så finns man och som jag tidigare skrivit så består ett maskineri av en jädra massa kuggar, omsatt inom vår organisation ett stort antal kompetenta medarbetare. Och alla vill vi självklart bli sedda, på olika sätt.

Sylwia, vår vice vd och jag tillsammans då, numer i rollen som ordinarie? Ja, apropå nyss nämnda interna arbete vill jag tillföra att det verkligen är en mäktig känsla att hitta ett partnerskap där vi verkligen tillför varandra de pusselbitar som vi saknar. Vissa delar kan utvecklas men andra inte alls vilket vi kan trösta oss med att det är helt normalt. Lösningen är, vilket de flesta nog vet, ett fungerande team och "teamkänsla", och förståelsen för hur detta ska omsättas i praktiken.

Ser fram emot hösten, utmaningarna både stora som små och framförallt möjligheterna!
Hörs och störs om tre månader

/Disa Blomfeldt